

Оцінка доказів, одержаних на підставі ухвали слідчого судді передбачає також оцінку доказів/інформації, що стали підставою для винесення такої ухвали.

Такий висновок ґрунтується на тому, що згідно ч. 2 статті 94 КПК, жоден доказ не має для суду наперед встановленої сили.

Отже «докази та/або інформація, що стали підставами для надання слідчим суддею дозволу на проведення слідчих дій, не виключаються законодавцем із числа тих обставин, які має дослідити суд під час оцінки доказів, оскільки ці обставини можуть мати важливе, іноді вирішальне значення для допустимості.»

Також суд звернув увагу, що наприклад «розгляд питання про надання дозволу на

проведення обшуку відбувається без сторони захисту, яка під час досудового розслідування не може оспорити обґрунтованість ухвали слідчого судді.

Така можливість з'являється у сторони захисту лише під час розгляду в суді обвинувачення по суті. Тому позбавлення сторони захисту можливості на цій стадії процесу поставити під сумнів докази, отримані на підставі ухвали слідчого судді, що ґрунтується на недопустимих доказах, призведе до істотного порушення рівності сторін у процесі, що суперечитиме частині 2 статті 22 КПК та частині 1 статті 6 Конвенції про захист прав людини та основних свобод. Як зазначав Європейський суд з прав людини, «право на змагальний розгляд загалом означає можливість для сторін знати і коментувати усі надані докази ... для того, щоб вплинути на рішення суду»

Більш детально за посиланням:

<https://reyestr.court.gov.ua/Review/79883011>

Олександр Бабіков для Науково-дослідний інститут проблем досудового розслідування